

גיליון מס 21

שנה 86

י"ז באב תשפ"ג

4.8.2023

אהבה בסוף הקיץ

מילים: מירית שם אור

לחן: צביקה פיק

הם היו האוהבים הצעירים
ברגעים הכי יפים של החיים
העולם שייך תמיד לאוהבים הצעירים,
ברגעים הכי יפים של החיים.

מתחבקים ומסתכלים
בחלונות הראווה
ורואים מול העיניים
אהבה, אהה

ואחר כך בקולנוע -
הצגת חצות
אי אפשר עכשיו לשמוע,
הוא אומר לה סוד "בסוד"...

הוא אמר לה: בואי הנה,
וליטף את שיערה
היא הסמיקה ונתנה לו
נשיקה, אהה
כך התחיל בסוף הקיץ
עוד סיפור של אהבה,
והשמש בינתיים
התגלתה בהר.

הם היו האוהבים הצעירים...

זה היה בסוף הקיץ,
האוויר היה חמים
הוא רכב על אופניים
לה היה מבט תמים
הם הביטו בעיניים,
וידעו זאת אהבה
והשמש בינתיים
נעלמה בים, בים.

הוא הזמין אותה לגלידה
היא ביקשה קפה הפוך
הוא לקח אותה הצידה
בחיוך, חיוך
בחולצת טריקו הצידה,
עם הג'ינסים הכחולים,
את ריסיה היא הרעידה
בלי מילים, מילים.

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:

כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: טל קדר

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

11/07/2023

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נעמי מור, נורית קצירי, חוה ברייר, נילי ארזי, יהודה כהן, יניב צור, זיו בן סירה, תמר גולני, גלעד רוטבך, ניר קיטאי, מזל אלט, הלל צרי, ענת לשם, אילן אופיר, רמי יעקב. לא נכחו: אביב לשם יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. קליטה

נכחו זהבה, אבי ונמרוד זעירא, הלל הלוי, יניב צור.

נמרוד הציג את נושא הקליטה שלו בשער הגולן. מזה מספר שנים נמרוד ומשפחתו מעוניינים להיקלט בשער הגולן. בשל גודל המשפחה (4 ילדים) לא נמצאה דירה שתאפשר למשפחה להגיע לתושבות בקיבוץ ובינתיים הוא גר באשדות. במשך השנים הוצעו למשפחה מספר דירות אשר לא נתנו למשפחה את הפתרון הדרוש מבחינתם. כעת, לאור העובדה שמתפנות דירות גדולות יותר, נמרוד מבקש מהמזכירות הרחבה לשריין את דירת מילה ליון שהינה דירה מורחבת לצורך מעבר המשפחה לשער הגולן כאשר זו תתפנה בעת מעברה של מילה לשכונת הירדן.

לאחר דיון בנושא, המזכירות רואה בחיוב רב את כניסתה של המשפחה לתהליך קליטה בשער הגולן, אולם לעניין התחייבות הקיבוץ לשריין דירה זו לנמרוד, טרם התקבלה החלטה, לאור פניות של חברים נוספים לקבל את הדירה. כמו כן, המזכירות רואה לנכון להמתין עם קבלת החלטה בעניין עד למיצוי הדיון עם ועדת דיור בסוגיות נוספות הקשורות לדיור ומעבר חברים.

2. ועדת דיור - סוגיות לדין בהחלטות קיימות בנושאי דיור -

נכחו חברי ועדת דיור.

תמיר מייזלס, יו"ר הוועדה, הציג את הסוגיות שבהן עוסקת הוועדה. ועדת דירות מבקשת לקבל מהמזכירות הכרעה בעניין מגורי יחידים וזוגות שנפרדו, כדי שיהיה אפשר להתקדם בתהליך שיבוץ חברים לדירות.

התפתח דיון ארוך במזכירות שטרם הסתיים, לא התקבלו החלטות, הדיון ימשיך במועד אחר.

3. דיווחים והודעות

יו"ר גולן - השוואת הקדנציה של יהודה כיו"ר גולן למועד המופיע בבורסה.

על-פי החלטות הקיבוץ, הקדנציה של יהודה כהן כיו"ר גולן מסתיימת בחודש יולי 2023, ואילו על-פי המופיע ברשומות שוק ההון הקדנציה שלו מסתיימת במרץ 2024. כדי למנוע בעיות מיותרות, יהודה הסכים להאריך את כהונתו בהתאם למופיע ברשומות הבורסה ולסיים את תפקידו כיו"ר גולן במרץ 2024.

החלטת המזכירות - לאשר את ההארכה ולהעביר את הנושא לשיחת קיבוץ בהודעה.

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

18/07/2023

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נעמי מור, חוה ברייר, יהודה כהן, זיו בן סירה, תמר גולני, ניר קיטאי, מזל אלט, הלל צרי, ענת לשם, אילן אופיר, רמי יעקב.
לא נכחו: אביב לשם, נילי ארזי, חווה ברייר, נורית קצירי, גלעד רוטבך, יניב צור
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. סוגיות להבהרות בתחומים שונים בסיוע יעוץ משפטי

מוזמן עו"ד עומר כהן

• **הבהרה ביחס להסדר הזיקה בין בונוס לעבודה** - בהמשך להחלטת האסיפה משנת 2020 בעניין זיקה בין בונוס לעבודה, הועלתה על ידי מספר חברים טענה כי ההסדר ניתן לפרשנות כאילו כוונת ההחלטה היתה לנקוט בסנקציה של עיכוב בתשלום הבונוס ולא ניכוי כספי מן הזכות עצמה. המזכירות קיימה דיון ובסיומו החליטה כלהלן: למען הסר ספק מבהירים כי החלטת הזיקה הנ"ל נוקטת בקנס כספי המוטל על חלק מן הרווחים להם זכאי החבר באופן שהקנס ינוכה מן הזכות עצמה ולא יוחזר בעתיד. ההבהרה תפורסם לחברים ובהיעדר ערעור יראו אותה כחלק מהחלטת הזיקה.

• **1. דיור - דיור ליחידים וזוגות שנפרדו** - ההחלטות הקיימות בקיבוץ עומדות בכל ההסדרים הן מהעבר והן מהחלטת המזכירות בנושא דיור לזוגות שנפרדו, המזכירות כן רואה לנכון לאפשר לזוגות שנפרדו לקבל דירות גדולות יותר בהתאם למצאי דירות קיים/פנוי מבלי לפגוע בזכויות משפחות אחרות. לגבי יחידים אין מקום לשנות את ההחלטות הקיימות.

• **סיווג הקיבוץ** - הנושא עלה לדיון במזכירות בהקשר לסוגיות הקליטה. לדברי עומר שינוי הסיווג הקיבוץ אפשרי גם באם הקיבוץ יחליט לשמור על אורח חיים שיתופי. הדבר מחייב חוות דעת רואי החשבון של הקיבוץ בשל התחשבות מס שונה. שינוי הסיווג יקל על נקלטים לפנות לגיוס כספים ישירות מהבנק ולא דרך הקיבוץ.

2. 1. דיור - המשך דיון

לאחר קבלת יעוץ משפטי התקבלו החלטות ע"י המזכירות לעניין זוגות שנפרדו ויחידים מופיעות בסעיף המופיע לעיל.

הבשורה הכתומה הגיעה לעמק

בשבוע שעבר הגיעו גם אלינו הפחים הכתומים.

מה זורקים לפח הכתום?

אריזות פלסטיק

אריזות מתכת

אריזות משקה

המועצה האזורית תחלק בתקופה הקרובה מגנטים עם הסברים בנוגע לאופן המיחזור ופעילויות הדרכה ברחבי היישובים.

הצבת הפחים הכתומים ליד הירוקים נעשית כחלק ממהלך להגנת הסביבה והרחבת המיחזור. חשוב להקפיד ולזרוק לפח הכתום רק את מה שמיועד לו.

למה חשוב למחזור?

אריזות פלסטיק ומתכת מיוצרות מחומרים שלוקח להם זמן רב להתכלות (מתכת כ-100 שנים, פלסטיק כ-500 שנים), אך הם ניתנים למיחזור. כשהאריזות מופרדות כבר בבית ומושלכות בנפרד לפח הכתום, פסולת האריזות מגיעה נקייה ככל הניתן לתחנת המיון, קל למיין אותה ולהעביר אותה למיחזור.

מתן דו"חות על השלכת אריזות וקרטונים מחוץ לקרטוניות

לאחרונה אנו עדים למספר רב של פניות הנוגעות לדו"חות שניתנו על השלכת אריזות וקרטונים של מוצרי ספיגה למבוגרים שלא בפחי הקרטוניות.

חשוב לנו לעדכן כי לא ניתן להשליך אריזות וקרטונים לפח הרגיל, ובוודאי שלא להניח מחוץ לפחים או הקרטוניות.

חשוב להבהיר כי עד היום הסתפקה המועצה במתן אזהרות בלבד, אך בהוראת התובעת החיצונית, לא ניתן יהיה יותר להימנע ממתן דו"חות על השלכת אריזות וקרטונים מחוץ לקרטוניות.

מיה ונטורה,

מנכ"לית המועצה

עוד על פדיקור

ועדת בריאות שלום!

לא הבנתי את מכתבך בנושא פדיקור. אני עושה טיפול ציפורניים ברגליים אצל סימה במסדה אחת לחודש. היא מטפלת בציפורניים חודרניות ובבעיות נוספות שיש לי בכפות הרגליים. האם עלי ללכת לרופא עור (שאני נבדק אצלו אחת לחצי שנה ומעולם לא בדק את מצב ציפורני הרגליים שלי) ע"מ שיאשר לי טיפול בציפורניים חודרניות, כדי שאקבל החזר עלות פדיקור?

בברכה

דן בריר

27/07/23

תשובות לשאלות בנושא הפדיקור

בעקבות פניות שקיבלנו בנושא הפדיקור נענה באופן מרוכז :
קיימים שני סוגי פדיקור : פדיקור רפואי ופדיקור קוסמטי. פדיקור רפואי הוא טיפול בבעיה רפואית, כגון : פטרת ציפורניים, כף רגל סוכרתית וציפורן חודרנית.
בתקנון הבריאות, שאושר בשנת 2017, נכתב כך :
פדיקור רפואי
מטרת השירות : מתן טיפול רפואי בלבד בתחום הפדיקור, לכלל אוכלוסיית שער הגולן.
(חיילים, חברים, בית סיעודי, ילדים).
כל החזר בתחום הבריאות שניתן בקיבוץ מותנה בהמלצת רופא/ה : בדיקות, תרופות, רפואת שיניים, פיזיותרפיה.
טיפולים שאינם רפואיים לא מקבלים החזר : רפואה משלימה, תוספי מזון, טיפולים קוסמטיים.
מן הראוי שהקהילה תשלם רק עבור מה שהחליטה לשלם עליו - פדיקור רפואי, ולכך נדרשת המלצה של רופא עור שאכן קיים צורך רפואי.
אנחנו מודעות לתורים הארוכים לרופא/ת עור, לכן שימרו את הקבלות על הטיפולים שאתם מקבלים וכשתתקבל ההפניה מהרופא יינתן לכם החזר רטרואקטיבי.
אם יש שאלות נוספות נשמח לענות.

פנינה קיטאי
ועדת בריאות

אז מה היה לנו במפגשי גיל הזהב

נילי ארזי

אז נכון שהרבה זמן לא דיווחנו על מפגשי גיל הזהב, ויודעי דבר אומרים "לא פרסמת, כאילו לא עשית". אז דווקא עשינו. לא נפרוש כאן את כל המפגשים. נסתפק באותם מפגשים שהיו מוצלחים יותר. כי זאת לדעת: ראשית, את מפגשי גיל הזהב אנו מפרסמים לכל הציבור. יעקב במייל, אביב במקומי ורבקה ואני בווטסאפ. אי לכך אנחנו מזמינות את כולם לעקוב ולבוא למפגשים. שנית, לא כל המרצים קורצו מאותו חומר. יש מרתקים יותר ויש מרתקים פחות. אנחנו משתדלים להביא כאלה שקיבלנו עליהם המלצות חמות, ואף על פי כן אין לנו הצלחה של מאה אחוז. ושלישית, ברור שאנשים שונים יש להם תחומי התעניינות שונים, ולכן אנו משתדלות לגוון בנושאים: מאנשים והסטוריה דרך מוזיקה ופסיכולוגיה, ועד ארכיאולוגיה וביולוגיה - כך שכל אחד יכול למצוא מפגש שמדבר אל ליבו.

אז בואו!

ובכן,

היה ערב בו אירחנו את **מור הראל-כהן** יומיים לאחר הטקס הרשמי בו קיבלה את התואר דוקטור (מרגש!). היא סיפרה לנו על עבודת הדוקטורט שלה בחקר מחלת הסרטן, כשהמוטיבציה שלה למחקר היא לתרום עוד פירור של ידע, באה ממקום מאד אישי -המחלה של נינט אמה. רבים באו למפגש זה. מור דיברה קצת מהר ובהתרגשות וברור שלא כולם ירדו אל נבכי הביולוגיה, אבל העיקר היה מובן.

בערב אחר אירחנו את **ד"ר ג'וליאן ויגה**, שסיפר על חשיבות האתר הירמוכי בשער-הגולן ועל החפירות השנה. גוליאן דיבר באנגלית והיה תרגום "בגוף הסרט". בין השאר, הוא אמר, שהוא בטוח שהירמוכים ייצרו בירה, אבל זה עדיין דורש הוכחה מדעית ואם אכן התוצאה תהיה חיובית זו תהיה סנסציה עולמית, כי עד כה ידוע שייצור הבירה הקדום ביותר היה במצרים שזה כמה אלפי שנים אחרי הירמוכים. ובכלל האתר הירמוכי שלנו התעורר. יש לו עדנה. ואנחנו כל הזמן על המפה.

ועוד ערב היה, בו אירחנו את **עלי קדם** ידידנו מקיבוץ מעגן שסיפר וניגן משיריו של דוד זהבי, **איילה בן-עמי** הובילה את השירה וכל מי שהיה התמוגג ושר, שר והתמוגג. זה היה ערב קיץ נוסטלגי קסום וחברים לא הפסיקו לדבר עליו. וכל שנותר לנו הוא לשחזר את הקסם ובקרוב עלי קדם יבוא אלינו שוב עם שירי מרדכי זעירא.

מה עוד היה לנו? ערב בו שמענו על **"יערות מאכל"** - נושא חדש ופחות מוכר, על דרך להחיות חלקות אדמה שהוזנחו ונשכחו מעין. נוטעים ומגדלים בהם עצי פרי שעם הזמן יכולים להפוך לאתרי תיירות, בהם יש קטיפת עצמי של פירות עם או ללא תשלום.

והיה לנו גם סרט תיעודי שהפיקו **מירי אורמן** ובעלה ימים מועטים לפני פטירתה של חיה אמה של מירי, ורק אז מתגלה לה שהיה לה אבא שכל השנים לא ידעה עליו - בקיצור סיפור חיים ומות לא שגרתי.

יום אחד אירחנו את **דניאל אפק**, הנכד של **רפי קוצ'ר**. שסיפר לנו על הסבא, על תרומתו לביטחון המדינה ועל כך שהיה בעצם היוזם והמפקד הראשון של סירת גולני. אנחנו הוספנו לו סיפורים מחייו האזרחיים של רפי כהנה וכהנה. גם זה היה ערב נוסטלגי עם געגוע, עם הערכה ועם חיוך. בהזדמנות זו גם זכינו לביקור של המשפחה - בניהם של יעל ורפי קוצ'ר. במפגש האחרון אירחנו את **יפה עברי-קפון**, שדיברה על אחאות בראי הנפש - יש לה ליפה

ידע עצום וההרצאה הייתה סדורה ומרתקת על הקשר הנפשי של אחים ואחיות, על הבכור ובן הזקונים, על אחים עם הפרש שנים גדול או קטן ביניהם, על אחים שכולים, על אחים לילד בעל צרכים מיוחדים ועוד. על כך שהאחים "סוחבים איתם" לטוב ולרע את סדר לידתם כל ימי חייהם (הבכור שהוא הבן הממשיך במשק החקלאי. הבן ה"סנדביץ" שמקנא בבכור וכמובן על ההורים שאוהבים ומשקיעים וגם טועים).

החברים רותקו וביקשו שיפה תיתן עוד הרצאה בנושא ואפילו סדרה של הרצאות בנושא, כי הרי כל "סוג" של אחאות הוא עולם בפני עצמו.

ואחרון חביב, באחד מימי ראשון שלא שייכים לגיל הזהב הודיעה לנו איילה שיהיה **כנס של שלוש חברות זמר. אחת מבית לחם הגלילית. השניה מגוש שגב והשלישית זו שלנו "קולות בשער"**. קיבלנו את ההודעה "בשתי ידיים". לכל חבורה היה מנצח, ואנחנו ניצחנו על האירוח והכיבוד. היה ערב מענג ביותר שאי אפשר לספר אותו או להריח אותו או למשש אותו, פשוט היה צריך להיות שם באגט"ן. והיו שם כ- 100 איש שנהנו מכל רגע.

אז להתראות במפגשים הבאים!

רבקה ונילי

רבקה מוסיפה:

ברצוני להוסיף על הסקירה היפה של נילי ולספר שלפני כל מפגש יש "פרפרים בבטן" - איך יעלה המפגש והאם יבואו החברים והלוואי ויבואו גם חדשים, כי זאת לדעת: המפגש, בנוסף להרצאה, הוא גם פגישת חברותא וכמובן נעים לנו שההרצאה משאירה חוויה נעימה ומעוררת השראה. רציתי גם להוסיף על רשימת המפגשים שנילי ציינה מפגש שהיה עם **לילית ברקני** שנקרא "מעגל הקשבה", שבו יש נושא למעגל וכל אחד מהמשתתפים מדבר בתורו ללא שיפוטיות, מעגל מעניין מאוד ואנשים נהנו.

לבסוף, נילי ואני רוצות לציין ולהודות ל**דני טפליץ**, איש ההגברה המסור, המגיע כל שבוע לסדר את ההגברה, את המצגת ומה שנחוץ, וכמו כן להודות שוב ליהודה שריג שעשה את זה שנים רבות לפני שדני נרתם לעשייה.

בתודה ובברכה,

נילי ורבקה

גל חום כזה עוד לא היה

יעקב שן

גל החום הנוכחי פקד אותנו החל מ 10.7.23 עד 29.7.23 כלומר, 19 ימים רצופים. ויתכן שיבואו בעקבותיו גלי חום נוספים. בשירות המטאורולוגי נתנו לגל זה שם - "קלאון". (השם קלאון הוא על שם סולטן ממלוכי. היוזמה לתת שמות לגלי החום כמו שמות לטורנדו והוריקנים החלה בסביליה בספרד והועתקה לערים נוספות בעולם). גל חום זה פקד את דרום אירופה בערכים גבוהים משלנו, כי אנחנו היינו הפעם בשולי הגל הגדול.

הטמפרטורות המקסימליות אצלנו במהלך הגל הנוכחי כפי שנמדדו בתחנה המטאורולוגית בצמח היו ברוב הימים 41-42 מעלות בסביבות השעה 14.00 כאשר גובה המדידה הסטנדרטי של השירות המטאורולוגי הוא 2 מטר מעל הקרקע (בגובה 0.5 מ' הטמפרטורה גבוהה ב 2-3 מעלות יותר לעומת מדידה בגובה 2 מטר).. היום החם ביותר במהלך הגל בגובה 2 מ' היה ביום ג' 25.7.23 - 43.2 מעלות (בגובה 0.5 מ' 45.8)..

הלחות היחסית המקסימלית במהלך גל החום הייתה 70-90 אחוז וזו הסיבה לעומס החום הכבד. יש לציין כי נמדדו בארץ בגל זה טמפרטורות גבוהות יותר. בעבר הטמפרטורה הגבוהה ביותר בישראל שנמדדה עד היום הייתה בטירת צבי בשנת 1940 56 מעלות בצל. (אגב, אין צורך להוסיף שהמדידה נעשתה בצל. זה מובן מאליו. כל מדידות הטמפרטורות לאורך השנים נעשות רק בצל).

ומה צופן לנו העתיד?

כל המומחים בתחום צופים שגלי החום יתרבו בעתיד ויהיו תכופים יותר, חמים יותר וארוכים יותר. כל מי שחשב שהתחממות כדור הארץ לא נוגעת לנו, מתברר לו כבר היום שההתחממות היא כאן ועכשיו.

ואם נגענו קצת בעתידנות

מה יהיה אם הטמפרטורות בגלי החום הבאים יהיו גבוהות בהרבה ובלתי נסבלות? לכאורה, אין בעיה - הרי כל בתי החברים והבתים הציבוריים ממוזגים. אבל יש בעיה לעבור ממקום למקום. מי ימזג אותנו במעבר ממקום למקום? לאונרדו דה וינצ'י, גאון הרנסנס, בשנת 1500 לספירה תכנן לעתיד עיר שלמה מאורגנת להפליא מכוסה בכיפת זכוכית. כל מה שישאר לנו לעשות זה לבנות כיפה מעל הקיבוץ ולמזג את כל הנפח שבתוך המעטפת. זאת עצה לדורות הבאים...

הצלמית של איקי - צלמית בעל חיים

חווה ברייר

בראשית שנות ה-80 עבד איקי פלד בבריכות הדגים של שער הגולן. באחת הפעמים שרוקנו את המים מבריכה ו' הוא מצא על דופן הבריכה, על קיר הדמבה, צלמית קטנה של חיה, כמעט מושלמת, קשה היה לזהות בדיוק אם מדובר בכלב, כבשה או פרה כי חסרו לה אוזניים או קרניים.

כשאבא של איקי, שהיה נגר אמון, ראה את הצלמית הוא הציע לבנות לה תיבת תצוגה קטנה עשויה עץ וחזית זכוכית, וכך היא הוצגה שנים על הכוננית בביתם של הילי ואיקי, עד שיום אחד בתקופת הקורונה, הביאה אותה הילי למוזיאון, והיא נשלחה לאחר כבוד למעבדה הארכיאולוגית של פרופסור יוסי גרפינקל באוניברסיטה העברית בירושלים. שם נוקתה ונחקרה ובימים אלה חזרה אלינו, עדיין שומרת על תעלומת הגדרתה, ומוצגת אצלנו במוזיאון בוויטרנת כלי הציד.

אז מה ידוע לנו על צלמיות החיות, הצלמיות הזואומורפיות?

ראשית, ש-38 הצלמיות שנמצאו בחפירות בשער הגולן (חוץ מהצלמית של איקי), מייצגות את האוסף הזואומורפי הגדול ביותר מהתקופה הניאוליתית שנמצא בדרום הלבנט. העובדה שלא נמצאה אף צלמית לא שבורה (שלמה), מעידה על היותן עשויות חומר פשוט ושרופות בטמפרטורות נמוכות. הן נעשו באופן סכמטי וגס ללא תשומת לב לעיבוד הסופי: ניכרות עליהן טביעות האצבעות והן חסרות קישוט או צביעה. כל אלה מעידים על חוסר חשיבותה של הדמות, להבדיל מצלמיות הנשים שנמצאו אצלנו. כנראה, לא היה עניין לעצב צלמית שתשמר כדמות נערצת. רוב הפרטים נמצאו בחצרות או קבורים בבורות. טענת החוקרים היא שהחיות נעשו בכוונה פצועות ושבורות, לפעמים עם חיצים תקועים בגופן, כי הן שימשו בפולחן צייד בו הן היוו תחליף לחיה אותה קיוו הציידים לצוד. ייתכן שהצלמיות נוצרו רגע לפני מבצע צייד, לפעמים נדקרו, נחתכו ונפצעו ואז נזנחו. בתקופה שלפני התרבות הירמוכית, תקופת הניאולית הקדם קרמי, היה הצייד מרכזי לקיום ולצלמיות החיות הייתה משמעות יותר גדולה ולכן הן נקברו בבורות. כאשר האנשים הפכו מציידים לחקלאים והחל ביות בעלי חיים, הצייד איבד את משמעותו, נעלמו צלמיות החיות ומספרן פחת. כולכם מוזמנים לבוא למוזיאון ולפגוש אותה, את הצלמית של איקי.

בסולי סיפור זה

באחת החפירות של יוסי גרינקל, הייתי בשטח והגיע חייל של משמר הגבול. הראינו לו צלמיות שנמצאו וביניהן צלמית של בע"ח דומה לצלמית של איקי, ואמרנו שלא ברור מה זה אולי כלב או כבשה, אז הוא אמר בשמחה: רואים? כבר אז הם היו יהודים, אין צלמית של חזיר! כרמלה

תולדות ספרים

חמש על המצף

מחברת הציור מוונציה - ריס בוא
 השיבה לחיים - שרון צוהר
 הזר בסירת ההצלה - מיץ אלבום
 חיים שנעזבו - איל מגד
 מחרוזת ענבר - אלי עמיר
 האור במקומות המסתור - שרון קמרון
 המצאת החיים - שי גולדן
 הבחורה מהאי - לורנה קוק
 אהבה חופשית - טסה האדלי

קריאה מהנה!

יעל קרני

חברים כ/תבים

לעצור את החקיקה / רפי הלמר

פתאום קם עם וכל מי שיש לו סימפטיה
 ופחד שייקחו ממנו את הדמוקרטיה
 צועד לבירה ועולה לירושלים, לכנסת,
 עם דגל כחול לבן ובלבו יש חסד.

העם רוצה שלא ישנו לו את מגילת העצמאות,
 שהשלטון החדש לא ישלוט בעם ברמאות,
 רוב העם לא מסכים עם שינוי המשטר,
 שהשלטון החדש יכבד את מה שהוא חתם על השטר.

יש לעצור את החקיקה האפלה החדשה,
 האפשרויות: מדינה דמוקרטית או יהודית קדושה.
 הניצחון בבחירות לקחת את השלטון,
 לשנות את החוקים וגם לשנות את הטון.

על מכונות כתיבה והעלון

כרמלה

בעלון הקודם סיפרה עפרה שן על חדר המלאכה במסגרת סיפורי בתים שלה. אני מספרת כאן סיפורי מכונות כתיבה במסגרת תולדות העלון. הרעיון צץ במוחי כשצילמתי את מכונת הכתיבה למכתב התלונה שלי למיכון צפון שפורסם בעלון הקודם.

התחלתי לערוך את העלון בתחילת 1982 (כולל הוצאה מיוחדת לרגל מבצע "שלום הגליל" (מלחמת לבנון הראשונה) ..

לא ידעתי להקליד וגייסתי חברות שהיו פקידות בצה"ל, והן הקלידו. תחילה על מכונת הכתיבה בספריה או במזכירות, ואח"כ במכונת הכתיבה שקיבלתי מאמי. מכונה מכנית פשוטה. תיקונים עשו בחומר אדום. שאפשר היה לחזור ולהקליד אחרי שהתייבש. (אמי עבדה כמזכירה במדור הטלפונים של משרד התקשורת בחיפה, שהוקם ב-1949. בשל ידיעותיה בשפות רבות יכלה לעזור לעולים מארצות שונות ולאזרחים הוותיקים להתקשר למשרד ולזכות בטלפון - אחרי שלוש-ארבע-חמש שנים. הטלפון בביתנו היה משותף לנו ולשכנים בקומה מעלינו, כשיצאה לגמלאות קיבלתי את מכונת הכתיבה שלה.)

ההקלדה נעשתה על גליונות סטנסיל, את האיורים המעטים עשה הניק בחרט על הסטנסיל. את הסטנסיל שכפלנו, הניק ואני, במכונת שכפול בעזרת שפופרות צבע שחור - ולא עזרו החלוקים שלבשנו תמיד גם הבגד התלכלך.

ואז בהיותי בשנת שבתון מהוראה ועבודתי כפקידת יצוא ב"גולן" גיליתי את מכונת הכתיבה החשמלית. בינתיים למדתי להקליד לאט בעברית ובאנגלית בשל התפקיד (למשל, לשלוח טלקס לנמל בעברית באותיות אנגליות).

בבית זרע כבר עברו להדפסת העלון שלהם בדפוס במתכונת שמינית (גודל העלון שלנו היום). ניצלתי את הקנאה והתחרות הישנה בין שער הגולן ובית זרע, ואחרי כמה ישיבות מזכירות הצלחתי לשכנע שגם אנחנו נעבור למתכונת מודפסת באופסט בדפוס אלי בטבריה.

לקראת סוף 1982 הקלדתי את העלון במכונת הכתיבה (החשמלית), איורים נעשו בשיטת גזור-הדבק ממש (הייתי אוספת איורים מכל הבא ליד כדי שאוכל להשתמש בהם), כותרות צייר הניק והוסיף מדי פעם איורים וקריקטורות משלו. נהג הבית היה לוקח את דפי העלון לדפוס ביום רביעי בבוקר ובים שישי מחזיר את העלון המודפס ועמדנו, מרדכי רון ואני, וחילקנו את העלון לתאי הדואר.

דאגתי שאותו סוג של מכונה יהיה ב"גולן", במוסד (החינוכי!) ובעלון, כי ההקלדה בוצעה בכדורית משוננות, והיתה נטיה לאחת השיניים תמיד להישבר, וטוב היה למצוא רזרבית אצל אחת המכונות האחיות עד קבלת כדוריות חדשות.

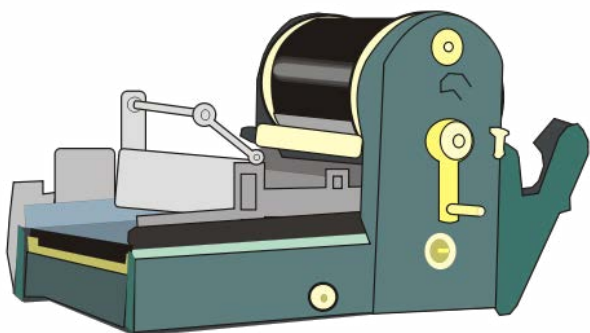
תיקונים נעשו בעזרת סרט לבן שהוכנס ולחיצה עליו צבעה בלבן את האות השגויה ואפשר היה לחזור ולהקליד אות נכונה. היו רק שני סוגי גופנים : דוד ואריאל. ואם נחזור למכתב התלונה שלי למיכון צפון - אחת מהתלונות היא השיבוש של התיקון בסרט התיקון הלבן.

תפקיד נוסף של מכונת הכתיבה החשמלית היה להדפיס תעודות בגרות. משרד החינוך היה שולח את התעודה בעמוד כפול. בצידו השמאלי הופיעו ציוני בחינות הבגרות וצידו הימני היה מיועד לציוני ביה"ס. בתפקידי כאחראית על בחינות הבגרות במוסד (אחד ה"חטאים" הגדולים שלי היה שהכנסתי את בחינות הבגרות להיכל, למוסד) ועל עבודות הגמר (שהיו חובה) הקלדתי בעמוד הימני את ציוני בחינות ביה"ס, פעילות חברתית ונושא בחינת הבגרות. אגב, הבולים בתחתית התעודה היו בולי קק"ל. וכך היה עד לכניסת האינטרנט ותפקידי זה יצא לגמלאות.

כאמור, החיים נעשו הרבה יותר קלים כשעברתי להשתמש באינטרנט. העלון האינטרנטי הראשון שלי היה חוברת מיוחדת של "עבודה ופרנסה" שיצאה כסיכום הסדנה בתל קציר - 25.8.1995.

עברו עוד כמה שנים ובמרץ 2017 עברתי לעבוד בדפוס דיגיטאלי, גזור-הדבק הוא אינטרנטי ולא במספריים ודבק.

אביב לשם הצטרף לעריכה, **רותם קידר** הנהדרת מעצבת ומוסיפה ושולחת לדפוס, ואפשר לקרוא את העלון גם במייל ולא רק בדפוס, כל אחד לפי בחירתו. מה יהיה בעתיד? לאלוהי הבינה המלאכותית פתרונים. ואגב, זהו העלון ה-853 שאני עורכת.

ככה פילים על נהגת בית

נילי ארזי

ראשית, חשוב לי לומר: כמה טוב שיש לנו בקיבוץ השיתופי תפקיד כזה של נהגת בית. לאחרונה נזקקתי לשירותיה לעיתים די קרובות: עליה למיון בפוריה וירידה הביתה אחרי אשפוז, ושוב עליה לצורך בדיקה נוספת ו...ירידה, ועוד עליה ושוב ירידה ו... די לשעה זו. אז כמו שאמרתי לפני 4 שורות, שכל כך טוב שיש תפקיד כזה וכמובן אישה כזו מאחורי התפקיד, שעושה כמעט את כל מה שאתה מבקש (למה כמעט? כי התנאי שזה לא פוגע בנסיעות של חברים אחרים), וכל זאת ברוח טובה ובהשתדלות להביאך קרוב ככל האפשר למחוז חפצך. מי שמכיר את פוריה יודע שבנסיעה ברכב פרטי אתה צריך לכתת את מכוניתך עד לקצה המגרש העליון שנושק ממש למנחת המטוסים ומשם לכתת את רגליך למחלקה המתאימה שהיא בכל מקרה במורד צלע ההר, וחוזר חלילה בסוף הבדיקות. גם נסיעה לטבריה (רקתי, שטיינר, ארבל, מכון מור, טכנאי שיניים ושאר נגי'וסים) היא לא תענוג גדול ובודאי שלא במזג אוויר שהוא "לא קריר במיוחד". אז הוא שאמרתי, ואני חוזרת בשלישית טוב שיש לנו בקיבוץ השיתופי נהגת בית כמו סיגל.

אבל מה שאפילו יותר מרגש הוא שלפעמים אתה נוכח שאתה חי עם אנשים באותו קיבוץ והיחסים ביניכם הם לא הרבה יותר מ"שלוש-שלוש" כשנפגשים בחדר האוכל או כשנפגשים בהליכה סביב הקיבוץ.

אז כפי שאמרתי קודם, לאחרונה נזקקתי לשירותיה של **סיגל**, ובדרך יצא לנו לשוחח על דא ועל הא. סיגל סיפרה לי שלפני ימים ספורים הייתה לה יום הולדת והיה לה מאד כיף כי, בין השאר, ילדיה כתבו לה ברכות מאוד מרגשות. אמרתי לה שאני חושבת שזה מגיע לה, כי אני רואה בה לביאה ששומרת, מטפחת ומחנכת את שלושת גוריה וזה בטוח לא פשוט.... באחת העצירות וההמתנות (לא זוכרת לטובת מה) סיגל שאלה אותי אם אני רוצה לשמוע את הברכות. אמרתי "בטח", וסיגל התחילה לקרוא. אני מרגישה מוצפת ברגשות ואו טו טו הדמעות עולות... כל אחד משלושת הילדים כתב ברכה נפרדת, אישית ושונה אבל קווים משותפים לכולם - הרבה איחולים לבריאות ולשמחה והערכה אין קץ לאמא "הלביאה" "שאת תמיד שם בשבילנו", "שאת תמיד דואגת לכל מחסורנו", "שתמיד את עוזרת לנו להשיג את המטרה שהצבנו לעצמנו", "שאת אלופה" ו"שאנחנו אוהבים אותך מאוד מאוד". אני בטוחה שלפעמים הילדים כועסים עליה ולפעמים היא עליהם וזה טבעי. אבל מעבר לזה אתה מרגיש שיש המון אהבה הדדית והמון הערכה של הילדים לאמא שלהם, והם יכולים ויודעים ורוצים לומר ולהביע את זה במילים טובות שיוצאות מהלב, ולא ב"כזה" וב"כאלו". זה אמיתי לגמרי.

ואני הרגשתי שאחרי הנסיעה המרגשת הזו אני יותר בריאה ויותר חזקה ממה שהייתי לפני.

תודה, סיגל, על השירות הזה. על השיחה הזו ועל השיתוף הזה.

איזו מדינה

מילים: אלי לחזן ויוני רועה
לחן: אלי לחזן ויוני רועה

יש לנו שרים, רק כיסא רוצים.
לא עושים דבר ורק מבטיחים,
איפה השוויון, איפה החזון,
איפה המוסר, איזה ביזיון.
מה אשיר לכם ומה אספר,
יש דברים רבים עליהם נוותר.
למרות הבלגן והחסרונות
זאת מדינתנו לדורי דורות.

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה לוחצת, מדינה נלחצת,
איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה.

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה לוחצת, מדינה נלחצת,
איזו מדינה, איזו מדינה.

אנשים בוכים, מחירים עולים.
לשלם מיסים וגם קופת חולים.
אין כבר עבודה, הקופה ריקה,
אין ממה לחיות, סגרו את הלשכה.
בכנסת הם יושבים, עלינו הם עובדים,
לקחו החסכוניות, הלכו הפיצויים.
לנו כבר נמאס, דפקו לנו עוד קנס.
גם על החלב הוסיפו את המס.

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה דורשת, כסף מבקשת.
איזו מדינה, איזו מדינה.

תרבות המעגל / הרהורים בעקבות הערב עם חיים גורי

כרמלה

כשעושים סדר בניירות על שולחן העבודה מתגלים אוצרות. כך גיליתי שלושה עמודים, שהוקלדו במכונת הכתיבה החשמלית על דפי שמינית עם מסגרת צהובה וכותרת של הניק כמובן, מפברואר 1984 (תודה לגדעון ברקני שאיתר את התווים ואת התאריך).

חיים גורי הוזמן לערב עליו מספרת הכתבה כדי להרצות ולדון בנושא שהיה "חס" באותם ימים - האם רשאים אנשי רוח, סופרים ומשוררים, להביע עמדה פוליטית ולהתערב בנושאים פוליטיים (תשובתו המנומקת היתה ברורה - התשובה היא כן! הם לא רק רשאים, הם חייבים להביע את עמדותיהם. מזכיר לכם משהו?).

אנחנו, כמנהגנו, הכנו תוכנית של כעשרים דקות שקדמה לדיון: הניק הכין שקפים גדולים שצולמו מתוך ספר הפלמ"ח והוקרנו כתפאורה. המקהלה וזוגות זמרים שרו משירי גורי המולחנים ורק אח"כ השמיע האורח את דבריו. לקראת האירוע בחרתי בשיר אהבה של גורי, הניק הלחין אותו, נדב בר ניר שר בקלטת ואת הקלטת עם השיר נתנו מתנה לחיים גורי בסוף הערב. השיר לא נקלט בציבור כשיר מושר, אבל אני מאוד אוהבת אותו ושילבתי אותו בברכות שלי לנישואי הנכדות שלי. מאחר שהעלון יוצא לקראת יום האהבה - אני מצרפת את השיר בסוף הכתבה.

וכן, אני גם הנחיתי את הערב, ולכן גורי אמר לי את מה שאמר על תרבות המעגל.

בסוף הערב אמר לי חיים גורי שערב כזה הוא תרבות המעגל.

תהיתי - האמנם.

וכדי להסביר מהי "תרבות המעגל" אני מביאה כאן את רשימתו של גורי. [אמנם היא היתה על קיר ארון התצוגה, שערכה כרגיל אורה אלון (אגב, האם מישהו מצלם את התצוגות הנאות האלה? מהן ניתן היה לעשות ראשי פרקים יפים לשקופיקול של ראש השנה...), אך קשה לקרוא מרחוק בעמידה, והרשימה - ראוי לקרוא שנית.

"בשכבר הימים התקיימה בארץ ישראל תרבות, שאני מכנה אותה "תרבות המעגל". הכוונה לקשר השווים והשוותיים.

לא "שיעור פרונטלי", לא נואם מבריק מול המון מוקסם ונלהב ומריע "תפוס על חם", ללא השרר והשומע, לא הרץ והצופה, אלא תרבות מעגל, שפירושה - שירה בציבור, או שיחת חברים, או דיון בחבורה.

"תרבות המעגל", שהתקיימה בתנועות הנוער ובתנועה הקיבוצית ובפלמ"ח ובעוד חברות רצוניות, טיפחה סגנון דיבור מיוחד. את מקום הנואם הגדול תפס המשוחח, המורה, המבקש לברר דברים, להבקיע יחדיו את הספק, לשכנע בצוואת.

התרבות ההיא דחתה את הדמגוג, את איש המילים, את הקוסם המכשף - וחותרה אל העיון ואל השותפות. היא כיבדה אף את המבוכה כמצב חיובי שבו מבקשים אנשים לחשל את אמונתם.

"בזכות המבוכה ובגנות הטיח", אמר אחד מגדולי ההלכה בתנועת העבודה. כלומר, טובה המבוכה המבקשת דרך מן הטיח המכסה על ספקות ופצעים וכזב.

"תרבות המעגל" לא היתה מועדון ויכוחים סאלוני, חס וחלילה. היא הכירה תקופת עשייה ותשוקת ימירה ומורא קרבות ופריצה והבקעה ומעשים חיים. אך היא ביקשה מן הדובר, כי ידבר אל זולתו כדובר אל עצמו ולא כמי שיורד אל העם, ולא כמי שמקסים את העם וכמי שמחניף לו.

האם היא שוקעת?"

האם היה עלי להוסיף בסוף המשפט האחרון את סימן הקריאה של ההתפעלות, או את מילת ההקטנה 'בלבד'?

אם "תרבות מעגל", אז יותר שותפים ושווים גם בהנאה וגם בעבודת ההכנה.

מנחת היו באמת משמינים, הייתם רואים אותי מתגלגלת כחבית בשבילי הקיבוץ.

אולם בשבחים ובתודות אני רוצה להתחלק עם כל אלה שעזרו לי להכין את הערב, ובעיקר, ערה, הניק וחברי המקהלה, שהשקיעו הרבה עבודה והקפיצו את הערב, מיד מתחילתו, כלפי מעלה.

וואת, אולי, ההזדמנות להתנצל על האיחור
הלא-מתוכנן בתחילת התוכנית, שגרם גם
לסיום מאוחר. סליחה!

ולמבקרים - ומי כמוני יודעת שהיה והיה מה לבקר - לפעמים חשוב לא רק מה שאומרים, אלא גם איך אומרים.

אשמח מאוד, ובוודאי גם איהנה אם תכינו ותארגנו ערב טוב יותר

להתראות בעוד הרבה לילות שבת ובאירועים
אחרים של "תרבות המעגל" אצלנו.

כרמלה

17

כך כותב פרופ' אסא כשר על ט' באב השנה תשעה באב בלי דעות

אוצר הדמעות שלי הלך והתרוקן במשך השנים, בנסיבות חיי. כבר לא נשארו בו הרבה דמעות. עכשיו, חבל לי על כל דמעה.

ביום תשעה באב הקרוב, אולי אחשוב על יהודי פשוט והגון, שחי בימים של בית המקדש, הראשון או השני, כשראה אותו נהרס. אני מתאר אותו לעצמי בעיני רוחי יושב ובוכה. ייתכן שאמצא בזוויות העין שלי דמעה של חמלה והזדהות איתו. אבל אין לי דמעות מיותרות.

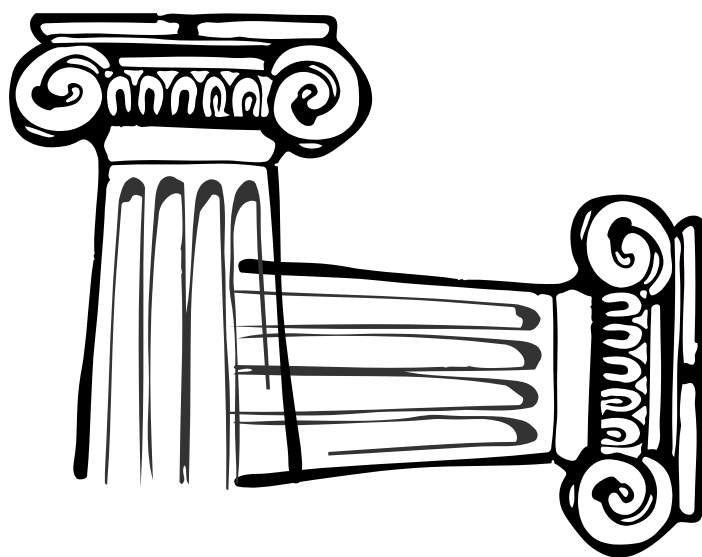
אין לי דמעה למראה יהודי, הוזה, אלים ומרושע, החולם על הרס מסגד כיפת הסלע. הוא לא אח שלי, אפילו לא קרוב רחוק.

אין לי דמעה למראה יהודי, הנראה תמים אבל מקדיש את חייו לטיפוח החלום הדוחה של בית המטבחים המקודש. הרמב"ם כבר מחק מליבי כל עניין בחלום העלוב הזה, כשהסביר איך נולד הרעיון המיותר של הקורבנות.

אין לי דמעה למראה יהודי גזען, שאין בו כבוד לשום אדם שאינו יהודי, גם לא לשום יהודי שאינו כמוהו, ועכשיו הוא רובץ על הרצפה, במחווה נבובה של אבלות, וממלא את פיו בקינות שאינו מבין את רוב המילים שבהן, ובאותה שעה גם לא חדל לחרף ולגדף אותי ואת כל מי שדומה לי.

אין לי דמעה למראה יהודי שבכל הימים הוא לא חדל להפיץ דברי שנאה ושטנה נגד כל כך רבים מאיתנו והיום, בתשעה באב, כביכול באבלו, הוא ממלא את פיו הטמא בדברים ריקים על "שנאת חינוס", מעמיד פנים שאנחנו אחים.

אין לי אחים גזעניים, שחיהם מלאים בשנאת הזר וגדושים ברדיפת השונה. שלא יקראו לי "אח", שלא ישמיעו באוזני את הסיסמה המזוייפת שלהם "אנשים אחים אנחנו" אני בז להם, אני סולד מעולמם, לא רוצה להיות בדל"ת אמותיהם. יש לי רק שתי מילים לומר להם: "הסתלקו מעלי!"

בכוחותינו

קאמי אלון ועמית דגן סיימו שנת שרות.
נמרוד אלה השתחרר מהצבא. נאחל לכולם הצלחה!

בבית ובחצר

נתחדש! הפחים הכתומים הגיעו אלינו.
חשוב לזרוק בהם לפי ההוראות,
ובעיקר מה לא לזרוק לתוכם.
בית הנהלת החשבונות עובר שיפוץ יסודי
ובין השאר מוחלפת תקרת רביץ הישנה.

שיקום דשא הכדורגל

ביום ראשון צוות הנוי התחיל בעבודות
שיקום מגרש הכדורגל. המגרש מוקף
בסרט סימון.

נא לא להכנס לאזור הדשא

עד להודעה חדשה.

שיתוף פעולה חשוב

להצלחת הפרויקט.

החופש הגדול

את פתיחת החופש חגגו ילדי חברת הילדים בבריכה, עם אוכל טוב, ואוטו עם שלושה סוגי
גלידה. וזאת רק ההתחלה יש עוד המון תוכניות. בחדר האוכל ובחצר נראים כבר נכדים שבאו
לבלות כאן את החופש.

שדרוג תחנת הדלק

צוות סידור הרכב מבקש להודיע:

עברנו את השלב השני בשדרוג תחנת הדלק.

השלב האחרון שעוד יבוצע - התקנת פזומטים על הכלים החקלאים ובעלי הענפים
שיש ברשותם רכב סולר. על מועד ההתקנה תצא הודעה מסודרת.

כרגע משאבות 1 ו 2 עובדות עם כפתור.

הכרטיסים הישנים לא עובדים, נא להחזיר אותם למשרד הרכב.

לספורטאים הידד

הישג אדיר לעדי עזרא, בפורטוגל - מקום 6
 בגמר אליפות אירופה במקצה 200 מטר חתירה
 בקיאק!
 מיה מיזלס עלתה לחצי הגמר באליפות,
 במקצה 1000 מטר.
 גאים ואוהבים! שובו בשלום הביתה.

ליגת הקיץ של עמק הירדן ממשיכה להיות מעניינת וסוחפת. בשבת 22.7.23 ניצחה הקבוצה שלנו (עם מסדה ומעגן) במחזור השני את נבחרת דגניה 47-61.
 משער הגולן שיחקו: עוזי רינג, איתמר אלסטר, עומר ואלון קידר ועמית וגל דגן.
 במחצית המשחק התקיים טקס הוקרה לנוח רינג מוותיקי השחקנים בעמק. כבוד!
 במחזור השלישי הפסדנו (עם סגל קצר יחסית) לאשדות יעקב. לאחר שלושה מחזורים, עם שני נצחונות והפסד אחד, אנחנו במקום השני. בסוף השבוע הזה יש פגרה. חוזרים בכל הכח
 12.8 למשחק נגד אפיקים. בואו לעודד!

